

2014 április-május

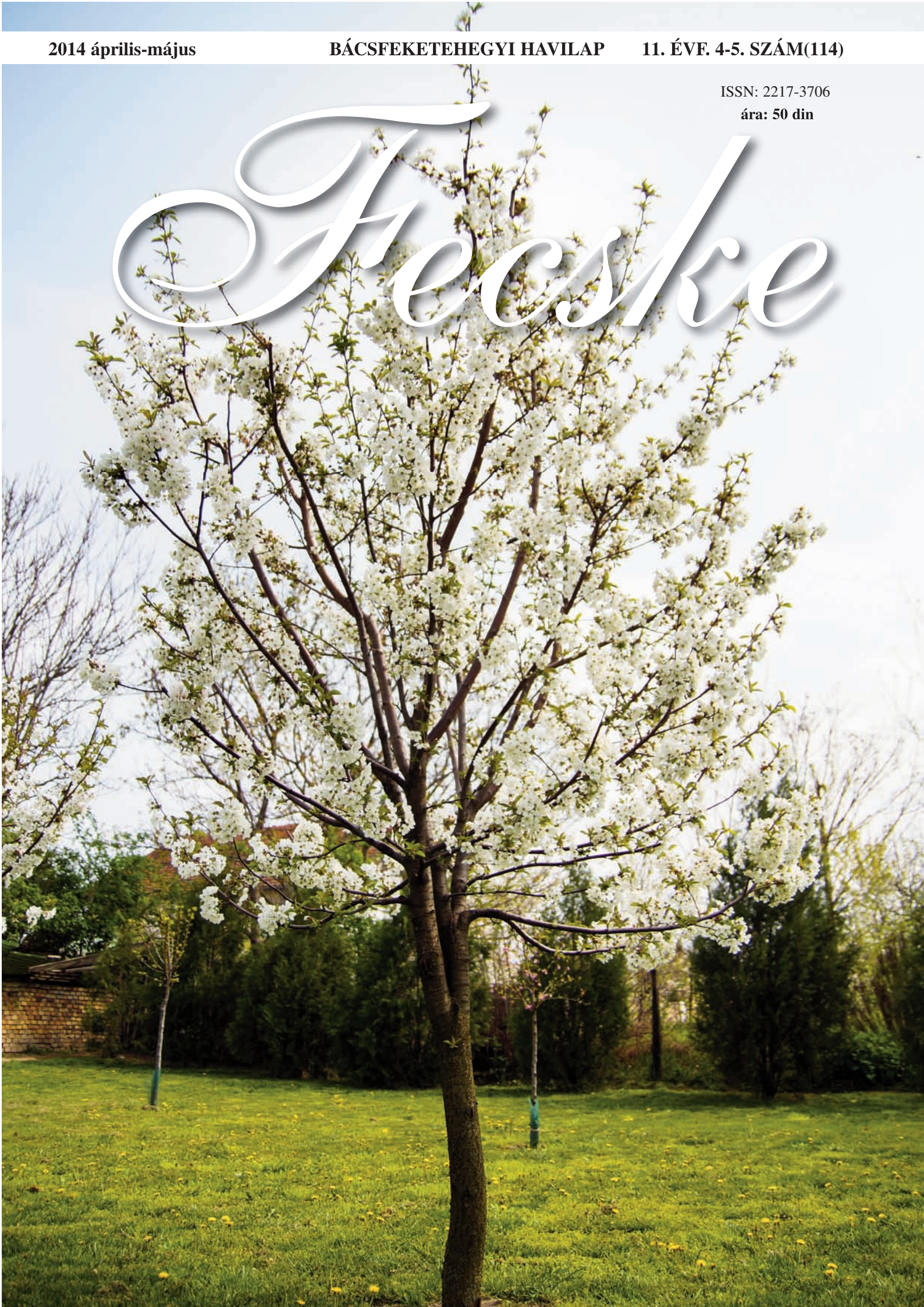
BÁCSFEKETEHEGYI HAVILAP

11. ÉVF. 4-5. SZÁM(114)

ISSN: 2217-3706

ára: 50 din

Fecske

Gondolatok húsvét ünnepére

„Akkor bement a másik tanítvány, aki elsőnek ért a sírhoz, és látott és hitt. Még nem értették ugyanis az Írást, hogy fel kell támadnia a halottak közül. A tanítványok ezután hazamentek.“ Jn 20, 8-10

Az élet eseményeinek megítélésénél mindig hamis képet kapunk, ha azokat önmagunkban, összefüggésükből kiszakítva vizsgáljuk. Az eseményeket megérteni igazán csak úgy lehet, ha ismerjük azt előzményeket, és azt a környezetet, amelyben lejátszódtak. Az emberi magatartások értékelésére is ugyanez érvényes. Kontextusban, összefüggéseiben kell vizsgálni mindent. A húsvét páratlan csodáját is azért nem értik meg sokan, mert önmagában nézik, mint egy fantasztikus csodát, amely bizonytalan kérdések és bizonytalan válaszok sorát veti fel.

Húsvéti írásunkban, elmélkedésünkben próbáljuk meg mi is a húsvét eseményének összefüggéseit felfedezni, nemcsak az előzményekkel, de a magunk életével kapcsolatosan is. Az összefüggések keresésénél legyen segítségünkre Jézusnak a szőlőmunkásokról mondott példázata. Ez a példázat a szőlősgazda és a munkások hasonlatában Istennek és az embernek kapcsolatáról szól. Ez a kapcsolat nem párbeszédben valósul meg, ahol szó szót követ, hanem egy olyan cselekmény-sorban, ahol tett követ tettet. Valójában itt az Isten és ember érintkezése nem szavakban, hanem cselekedetekben játszódik le. A példázat képét lefordítva arról van szó, hogy az ember Isten irántunk való szeretetének tetteit újra meg újra visszautasítja. Erre Isten utolsó nagy választette, hogy Fiát küldi el. Azt reméli, hogy a szeretetnek ezt a végletes tettet hátha megéri és elfogadja az ember és nem ad elutasító választ. A példázatot azonban Jézus saját halálát megjövendölve így folytatja: „a munkások akkor is tanakodtak: ez az örökös! Őljük meg őt, hogy miénk legyen az örökség. És kidobták a szőlőből, majd megölték.“ Ez volt az ember nagypénteki válasz-tette arra, hogy Isten úgy szerette a világot, hogy egyszülött Fiát adta érte...

Itt elkézelhető lenne, hogy a megkezdett folyamat félbeszakad. Az ember nagypénteki elutasítására nem jön válasz, hiszen eljátszotta utolsó lehetőségét is Jézus fizikai megsemmisítésével. Ami ezután következik az már az embernek magányos cselekedet-sora, amellyel megpróbálja Istentől függetlenül rendezni az életét. Még egy másik lehetőség is elkézelhető: Isten az ember cselekedetére ugyanolyan válasz-tettel felel. Ebben az esetben a Krisztuson végrehajtott halálos ítélet után az emberiség ítélete következett volna.

Isten azonban másképpen felelt: húsvéti tettel, Jézust feltámasztotta. Azt, akit az ember fölöslegesnek ítélt, akit elutasított, megtagadott, Isten feltámasztotta, Úrrá tette, igazolta. Jézus feltámadása Isten pecsétje Krisztus megváltó munkáján, szolgáló szeretetén, amellyel odahajolt az elesett emberhez, hogy felemelje és új úton indítsa

el. Jézus feltámasztása ugyanakkor azt is jelenti, hogy minden sosem lesz múlttá, hogy Jézus él és cselekszik ma is. Róla nem lehet múlt időben beszélni. Jézus hívása ma is hangzik, hogy tanítványokat gyűjtsön maga köré. Jézus szava ma is bocsánatot hirdet. Erejéből meríthet az erőtlén, békességet nyerhet a nyugtalan szív. Jézus ma is reménységgel ajándékozza meg a reményteleneket.

Ez volt tehát Isten válasza. Ez a válasz számunka újabb kihívás, kérdés, hogy mit felelünk mi erre? Egyáltalán van-e feleletünk, vagy válasz nélkül hagyjuk Istennek húsvéti tettet? Elmegyünk mellette? Élünk úgy tovább, mintha mi sem történt volna? Isten húsvéti tette válasz-cselekedetre hív minket. Ezt nevezi hitnek az Újszövetség. A húsvéti történet szerint először Jézus jutott el erre a hitre, majd később a többi tanítvány, az asszonyok, s végül Tamás. Ez a hitre jutásuk nemcsak azt jelentette, hogy elhitték Jézus feltámadását, mint egy csodát. A hit több ennél: nemcsak elhiszem Jézus feltámadását, de hiszek az élő Jézus Krisztusban, az én Uramban.

Ez a hit valóban cselekedet, egész életünket meghatározó döntés. Erre hív minket Isten tette, Jézus feltámasztása. Higgyük tehát, hogy élő Urunk van és legyen vége életünkben a tétovaságnak, a bizonytalanságnak és kövessük mesterünket, aki mindig a szeretet útján jár előttünk. Nem azt kell nézni, hogy merre mennek és mit csinálnak mások. Ne azt nézzük, hogy mi az előnyösebb. Az élő Jézus nyomába lépünk. Az Ő mozdulatait, szavait figyeljük, ahogy irgalmasan cselekszik és jó szót mond. Higgyük azt, hogy élő Urunk van és ezért sohasem vagyunk egyedül, nem vagyunk magányosak elhagyottak, nem vagyunk kiszolgáltatva gonosz hatalmaknak, mert minden napon velünk van Jézus és javunkra fordítja sorsunk eseményeit. A vele való együttlét ereje, békessége átjárhatja és átformálhatja életünket. Ezért nem kell bűneink terhét sem hordoznunk, hiszen Ő megbocsát. Nem kell reménytelenül néznünk a jövőbe, hiszen ő helyet készít számunkra Isten országába.

Isten húsvéti tetteire legyen válasz-cselekedetünk, hogy hiszünk az élő Jézus Krisztusban, őt követjük, róla tanúskodunk. Ezekkel a gondolatokkal kívánok olvasóinknak és közösségünk minden tagjának Istentől Áldott, Békés Húsvéti Ünnepeket!

Orosz Attila
református esperes

V I S S Z A P I L L A N T Ó

A HELYI KÖZÖSSÉG HÍREI

A legutóbbi Fecske megjelenése óta, eseménydús és munkálatokban gazdag időszakot tudunk magunk mögött, ezért eltekintek a terjedelmesebb bevezetőtől és nekivágok:

- a tavalyi évben megkezdett piactér felújítási folyamatot sikerült tovább folytatni, az asztalok felé, masszív és rendeltetésüknek megfelelő tetőszerkezeteket helyeztünk el

- a Tító Marshall utca és az ezt keresztező utcák útkereszteződéseinél, új, utcanév jelző táblákat helyeztünk ki

- újabb 2 villanykarót állítottunk fel a N.Gyurkovity utcában, a hűtőház munkásai kérelmének eleget téve, rövidesen a lámpatestek és a vezeték is a helyére kerülnek

- hirdető táblákat helyeztünk el a Hős és a M.Tító utcákban

- a Verbászi útban a járda alatt keletkezett üreg miatt (véltetőleg valamikori alagút) végeztünk helyreállítási munkálatokat

- elvégeztük a valamikori „Bútor” vendéglő ajtó és ablaknyílásainak az elzárását (megemlíteném, hogy ezt a nem rendezett tulajdonjogok miatt-nincs megfelelő jogi személy, a nyilvános szemét és illemhely megszüntetése , fertőzés veszély elkerülése végett tettük, mint HK)

- folyamatosan dolgozunk a közterületek karbantartásán, amire megkérnénk tisztelt lakosainkat is, ugyanis csak együtt tudjuk elérni a rendezett település képét- előre is köszönjük

Juhász Attila

A GAZDAKÖR HÍREI

A 2014-es évet a már jól bevált módszer alapján szerdaesténként próbáltunk újabb ismereteket szerezni a mindennapjainkhoz. Természetesen ami a mezőgazdaság különböző ágazataiban szükséges és talán előbbre mutat. Meg kell állapítanom, hogy nagyon érdekes, praktikus gyümölcsészetet hallgathattunk Prof. Szécsi Gusztáv tanár úrtól, a telepítéstől a szüretig. Majd a

dasági esztendő, így idegesít bennünket legelőször is az időnap előtti szép idő, de még jobban talán a nagyon kevés, tárolt nedvesség a talajban. Az időjárás jóvoltából már vetni kellene a hasznónövényeket április legelején, de azt mondta egy gyakorló agronómus, hogy aki idegeskedik és korán vet, annak nagy az esélye, hogy újra vessen!?

Ennyit a szakmai részről. Vidám jó hangulatban

növénynevelés tudományában is bújázkodhatunk. "Génmódosítás" stb.

Ami számunkra talán most a legaktuálisabb az a kukorica kártevői, a lepke, a moly stb. Miután nincs hathatós védekezési lehetőség a vetésciklonon kívül nagy segítségünkre van a bacsstopolyai mezőgazdasági állomás szakembercsoportja. Ugyanis a mintaparcellákon, ugyanazon feltételek mellett, a kukoricát fajtánként kísérték figyelemmel, nem csak a hozam miatt, hanem a kártevők kártétele végett is. Így a megfigyelés alapján a kukorica fajtáitól függően lényegesen különbözött a kukoricamoly kártétele 3-tól 18%-ig. Ezen kimutatás alapján természetes, hogy azt a vetőmagot választottuk amelyiket kevésbé károsították a rovarok.

Nem szokványos tavaszra jellemző ez a 2014-es gaz-

megtartottuk a már hagyományos Mátyásnap borokóstolót a kultúrotthonban. Olyan finom borokat kóstoltunk, ihattunk, ami nem minden évben adatik. Előfeltétel, illetve az alapozás olyan jól sikerült birkapaprikás volt, hogy azért is esett olyan jól a bor. A birkapörkölt Gombos László remekműve volt. El is fogyott az utolsó falatig.

Miután már így belejöttünk a szakmai borász-szőlész szórakozás szervezésébe, nem hagyhattuk ki a már előre tervezett nőnap batyubálat sem. Meg is szerveztük március 8-án este a kultúrotthonban. Szerény anyagiakkal fergetegesre sikerül, amiről minden résztvevő így vélekedett. Mire a Fecske megjelenik, már a földeken tevékenykedünk. Mindenkinek jó munkát kívánok.

O.K.

AZ IZIDA HÍREI

Minden embert születésüktől fogva egyenlően megilletnek.....

„Az emberi jogok azok a jogok és szabadságjogok, amelyek minden embert születésüktől fogva egyenlően megilletnek. Olyan alapvető polgári és politikai jogokat foglalnak magukba, mint az élethez vagy a szabadsághoz való jog, a vélemény és kifejezés szabadsága, a törvény előtti egyenlőség, valamint gazdasági, szociális és kulturális jogokat, mint a kulturális életben való szabad részvétel joga, élelemhez, neveléshez és munkához való jog.”-ENSZ- Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozata. Milyen csodálatosan van megírva a Nyilatkozatban!

Napjainkban azonban sokszor megfélemezünk ezekről a

tényekről. Egy-egy embertársunk láttán, aki nehezebben ír, tanul vagy éppen valamit tesz, elgondolkodunk e arról, hogyha nehezebb életet él is de joga van az élethez. Elgondolkodunk e néha, hogy amit mi könnyen megtehetünk másnak nagy erőt kell befektetnie egy mozdulatba, de akkor is joga van rá? Igen, jogunk van nekünk az Izidásoknak is, hogy éljünk, egy tartalmasabb életet éljünk és a célunk, hogy bemutatjuk, amire jogunk van meg is tesszük. Tanulunk, dolgozunk, részt veszünk az élet min-

den részében. Elvünk, hogy az emberi életet maga az ember teszi értékessé.

Vannak emberek környezetünkben, akik látnak, kísérnek bennünket majd egy-egy kis figyelmességgel támogatnak is bennünket. Köszönjük a Vajdasági bank két munkatársának, hogy látogatásukkal felvidítottak bennünket és adományukkal szebbé tették hétköznapjainkat. Köszönjük Maráz Józsefnek –Pepinek, ifj. Juhász Bálintnak akik ebben a nehéz időszakban támogatták munkánkat és igen is hozzásegítettek ahhoz, hogy életünk tartalmasabb legyen. Mi nagyon szorgalmasak vagyunk, helytállunk a színházi szereplésekben, a virág, gyógy- és fűszernövény-termesztésben, szövésben és hímzésben. Részt vettünk a “Tri solere” Egyesület projektjében, ahol a szeghegyi asszonyokkal, lányokkal négy hétvégét töltöttük el együtt. Tanultunk egymástól, megmutattuk egymásnak a kézimunka titkait és mind önzetlenül. Játékos, tarka programjaink mellett komoly dolgokkal is foglalkozunk egyesületünkben.

Ahhoz, hogy a közösségünkben megmaradjunk, működjünk, szükség van előrelépésre. Fontos, hogy szervezetünkön belül működő napközi elfoglalja a megfelelő helyét a társadalomban, a szociális védelem egyik szolgáltatásában. E célból tartottunk képzést! A minőségi normák, licencezés és akkreditáció szükségessége a napközikben, volt a témája a képzésnek melyet a 2014.03.29-én Bácsfeketehegyen tartottunk. A képzést Ivana Koprivica tartotta .A képzésen jelen voltak Topolya, Szenttamás, Kúla, Magyarkanizsa és mi Kishegyes község képviselői. Nagyon sok újdonságot tudtunk meg és tény, hogy nagyon nehéz út vár még ránk! Minden kedves olvasónak kívánunk Kellemes Húsvéti Ünnepeket! Éljenek hitben, szeretetben és békében!

Podolszki József emléktáblája előtt

*Félelem sátrát verik fel bennem
homlokomra ütnek szigorú pecsétet
kezeim bilincsbe magam ajánlom
költők és katonák kora
és a katona nem én vagyok*

Az Ifjúság című hetilap szerkesztőségében ismertem meg Podolszki Józsefet. Még nem voltam állásban, de éppen kijöttem Varga Józseftől, az akkori főszerkesztőtől, aki felajánlotta, hogy szeptembertől vegyem át a lap irodalmi mellékletének, az Ifjú Műhely rovatának a szerkesztését. Még ott szédelegtem az előszobában, nem számítottam erre az ajánlatra, mikor Veráci, a lap titkárnője, aki természetesen már mindent tudott a dolgról, mert hogy ő mindig mindenről tudott, elkapta a karomat, és azt mondta, már tíz perce vár rám egy fiatalember, aki verseket hozott a szerkesztő úrnak. Ez a fiatalember volt Podolszki József. Ő lett az első munkatársam. Később barátom.

Három évvel volt fiatalabb nálam. Kékszemű, halk szavú, másokra figyelmesen hallgató fiú. Mindig három verset hozott a zsebében. Csöndben tűrte a kéziratának az elemzését, de hevesen védte a szavait, ha véletlenül azt ajánlottam, hogy valamit változtatni kellene. Amíg ott dolgoztam, ez mindössze kétszer fordult elő. Versei olvastán mindjárt láttam, hogy igazi őstehetség. Szégyenkezve vallotta be, hogy nagyon szereti a szavakat, meg hogy eleinte szerbül is írt verseket, mert Verbászon szerb tannyelvű középiskolába járt. Akkoriban éppen Juhász Ferenc költészetét imádta, ami a szóösszetételeken meg is látszott, de nem kellett féltetni az utánzástól, saját témái voltak, saját érzelmei ragadták el, saját világa alakult ki.

*Itt ülök
tán évezredek óta bogozva
a mindig mások kötötte csomókat
a mindig másképp és mindig másért
vetette béklyókba keveredve kavarodva
magamra hagyottan
mint az elköszáltak kiket nem keresnek
mert nem gyűlölnék de nem is szeretnek*

Az Ifjúság köré csoportosuló kezdők lassan-lassan külön nemzedékké formálódtak, közülük éppen a másik feketicsi, Vajda Gábor, a feketicsi származású Bordás Győző, és az újvidéki Hornyik Miklós meg Podolszki voltak leg-erősebb egyéniségek. Vajdának ugyan az volt a véleménye Podolszki verseiről, hogy azok a beatek és a hippik hatására születtek meg, alakultak sajátossá, de mindegy, hogy miért születtek meg, hamar meglátszott, ez a költészet nem hasonlít senki máséhoz, külön világ.

Minden szerdán volt a lakásomon a csoport találkozója, összejöttünk kilencen-tízen, aki akarta, felolvasta az írását, azt megvitattuk, sokszor fél éjszaka beszélgettünk. Jóska nemsokára esszéket kezdett írni, majd biztatásomra riportokat készített a lapnak. Ez akkoriban jól fizetett mellékkeresetnek számított. Én már távoztam a laptól, mikor állásba lépett.

A versei közül számomra azok voltak a legszebbek, amelyekben engedte magát játszani. Istenadta tehetsége volt a játék, sajnáltam, hogy ezeket megírta, aztán gyakran elvetette, mert úgy érezte, hogy népdalokra hasonlítanak. Magyaráztam neki, hogy sok Weöres Sándor vers is népdalra hasonlít, attól még nem kevesebb, mint másfajta szöveg. Ebbe persze bele nem szólhattam, helyeseltam is, hogy nem hagyja magát letéríteni a maga útjáról, amelyet akkor még keresett, csak egyszerűen arra gondoltam, kár hogy nem születnek garmadával hasonló énekei.

*Szél fúj be az ablakomon
szél jár be az ablakodon
mért álljak hát ablakodba
ha te nem jössz ablakomba
nyitom nyitod nyitva hagyott
ablakomba ablakodba*

Megítélésem szerint abban is Weöres Sándorra hasonlított, hogy mélyen átgondolt mindent. Nemcsak a szavakat, rímeket vagy rímtelenséget, nemcsak témákat vagy érzéseket, hanem a társadalmat, az életet, a világot. Filozófiai műveket olvasott, és igyekezett pontos véleményt alkotni magának a szocializmusról, az ember helyzetéről a világban, a valóságról. Aki nem ismerte, és azt hitte róla, hogy a barátságos arccal mosolygó költőt könnyen meggyőzi bármiről, az tévedett. Podolszki minden kimondott szót átgondolt, saját véleményt alakított ki a dolgokról.

*Vannak gombák
és vannak bolhák
vannak sonkák
és vannak dogmák
van vers és rím a vershez
s van kín
víz a mederhez
víznek vetett gát
kezeinkhez lapát
vállunkra dobott bő lódenkabát
- nem illik ránk –
a sors
elrontottuk a sort*

mi hátul kullogók

Tudatosan élte az életet, nem volt hajlandó arra lépdelni, amerre a többiek terelték. Ebből elég sok baja lett. De másként nem tudott élni. Egyszer Vajda Gábor azt mondta róla, hogy igazmondó szenvedély hajtja. Ebben igaza volt, Podolszki mindent meg akart ismerni a világból, és ítélni akart a megismerteken.

*Hiszek a világmindenségben
hiszek az egyetemességben
hiszek a tökéletes konstrukcióban
hiszem a törvényt minden véletlenek
számtalan-számos törvénytelenégek zűrzavarában
rendezetlenségek és vaskos tévedések ellenére
hiszek a rendben
hiszek a mesékben
az elmeséltekben
meséletlenekben*

Mennyire pontosan fogalmazott, amikor magáról írt! Ő valóban hitt a rendben és valóban hitt a mesékben. Ezt nem érezte ellentmondásnak, csak így volt képes élni. Nem nagyon tudom elképzelni róla, hogy valaha is mást

írt le, mint amit őszintén gondolt. Aki akkor élt, írt vagy csak szorgalmasan olvasott, az tudja, mennyi gondot jelent az effajta viselkedés. Podolszkinak volt is éppen elég gondja. 1983-ban vagy 84 elején jártam nála Topolyán. A Tűzoltóotthon közelében lakott, éppen az új könyvét rendezgette. Nem túlságosan örült neki, hogy az Újvidéki Televízió lármás stábjával törtem be hozzájuk, de udvariasan ült le a kamera elé, a kedvemért nem utasította el a szereplést. Megkértem, hogy olvasson föl legalább egy verset nekünk. A később összevágott műsorban ugyan színészek szavaltak tőle, de szerettem volna, ha megmarad a filmben az jellegzetes hanghordozása, az az értelmes magyarázata a versnek, ahogy ő mondta el a szövegét. A következő verset választotta:

*Szomorú így az éjszakában
verseket írni vakírással
és bízni egy jövőendő század
értőbb türelmében
hisz a beszéd a zabos fenekűek
a nyughatatlanok
a bőriükből kiszivárgók
repedők áradók
a türelmetlenek
s a tűrhetetlenek menedéke
a falánk világfogyasztóké
a mindenféle kétes külsejű
megbízhatatlan népséget szórakoztatóké
a beszéd a korai haláltól menekülőké
a hálókban reménytelenül vergődőké
a zűrzavarba süppedőké
akik hóborította határon gázolnak
tornyokat sejtve
egy kisebb szélviharban*

Jónak tartom, és teljes szívemből helyeslem, hogy szülőfalunk fenntartja emlékét.

Amíg van erőm és tudok olvasni, néha leveszem valamelyik könyvét a könyvespolcra, s akkor előttem áll ő maga, megszólal sajátos hangján. Szeretek beszélgetni vele.

Gobby Fehér Gyula
Bácsfeketehegy 2014. március 22.

ÉRTESÍTÉS KISHEGYES KÖZSÉG LAKOSSÁGA SZÁMÁRA

Szerbiában egy nemzeti program folyik, a vastagbélrák korai felfedezésére vonatkozóan, amely az 50 és 74 év közötti férfiakat és nőket érinti.

Egy igen egyszerű teszttel felfedezhetőek a vastagbélen található polipok és jóindulatú kinövések, amelyekből a rák alakul ki.

Ezzel a teszttel (amely csupán a székletvizsgálatot foglalja magába) felfedezhető a kezdteti stádiumban lévő, még sikeresen kezelhető rák.

A program az Egészségügyi Minisztérium és a Dr. Milan Jovanović Batut Közegészségügyi Intézet (SCREENING iroda) együttműködésével és irányításával zajlik.

A lakosságot, hogy milyen időpontban jelentkezzenek a kishegyesi egészségházban, illetve a szeghegyi és bácsfeketehegyi rendelőben, telefonon értesítjük.

A vizsgálatok ingyenesek.

Megkérjük az értesített lakosságot, hogy minél nagyobb számban jelenjenek meg, saját érdekükben.

Dr. Márton Sándor Egészségház Kishegyes

Vackor-óvodába
indul, én is..

**Önbizalmunk alapja az
„értenekek és reagálnak rám” élménye.
Az anyanyelvi oktatás
biztonságot ad!**

**Irassa gyermekét
magyar óvodai csoportba!**

Magyar Nemzeti Tanács
24000 Szabadka, Ago Mamuzić u. 11/II.
Tel.: 024/524-534 e-mail: office@mnt.org.rs
www.mnt.org.rs

Eladó alig használt De Longhi levegő párasító gép. Ára 3500 dinár.

Eladó Infantino kenguru - babahordozó.
Ára 2500 dinár.

Tel: 064 255 63 68

AKKOR GONDOLKOZZUNK...?

AZ ELVÁRÁSOKRÓL

Most itt szavaztunk, majd ott szavazunk. Igen ez mind a két alkotmány szerint jogunk és kötelességünk. Hogy ne mondjam körülírva, meg össze-vissza, komplikáltan, csak egyszerűen, elvárják tőlünk.

Jó, mi szavazunk. Legjobb belátásunk és tudásunk szerint. Van, amikor meggyőznek bennünket, van amikor csak úgy a saját józan eszünk szerint. Jó ha ez a két dolog véletlenül egybeesik. Ez azt jelentené, hogy egy normális (mi az, és van-e egyáltalán ilyesmi) társadalomban élünk, és boldogan örömmel várjuk a választást, hogy még azon a jón is tudjunk javítani, ami már van, és még jobban éljük életünket.

De itt valahogy a többség számára az utóbbi egy-két ezer évben ilyesmi még nem nagyon fordult elő. Igaz is, mit is szólnánk hozzá, hogy is élnénk akkor, mi ellen állnánk, ki lenne a „hunyoró”?

Akartam egy kicsit vikipédiázni, hogy mi is lenne hivatalosan, vagyis a tudósok szerint az elvárás, de valahogy nem találtam, mélyebben kutatni meg luista voltam, így próbálom, hogy csak úgy simán mi is lenne az, az elvárás? Mindenkinek van valamilyen elvárása.

A világtól, vagyis a társadalomtól, környezetétől, munkájától, mások munkájától, társaitól, az életétől, magától az Atyaúristentől is, de van e úgy őszintén Önmagától is?

Miért?

Igaz mindenki saját maga szerint, teljesen tökéletes, mindent megérdemel, tehát a környezete felé óriási elvárásokat támaszt, de,... merjük e feltenni a kérdést, magunk felé milyen elvárásokat kell támasztani, hogy az, az életünk, ami ajándék és vendégség ezen a világon, az úgy

múljon el, hogy nekünk is, de másnak is jó (le mertem írni) legyen.

Szavaztunk, de valahogy tudjuk, hogy ezzel sem lesz kis világunk, tejjel mézzel folyó Kánaán, de valahogy elvárnánk, hogy ha már úgy szavaztunk, ahogy sugallották, akkor bizony legyen jobb az életünk, és ne az iskolai német nyelvkönyv és szótár leporolása után induljunk nyugatra, hogy a mindennapi betevőnk meglegyen. Mert itt akárhogy is szavaztunk, bizony nincs rá kilátás.

Egy azért érdekes, hogy azok akik ígéretnek, meg az itt maradásra biztatnak bennünket, azoknak kisebbek az egzisztenciális problémáik, mint a mienk, de hát, ilyesmi mindig is volt meg úgy látszik, hogy lesz is, kivéve az „átkosban”, de ha volt is akkor bizony tilos volt.

Ha egy ember szeretne, valamit tenni a közösségéért, attól, később még többet várnak, de rányomják a pecsétet, hogy biztosan nem önzetlenül teszi, valami hasznot húz belőle. Ne magunkból induljunk ki, hogy mi miért, mennyiért. Tennénk valamit, de törődünk csak magunkkal, mert a bűnért, hogy mást, vagy legalább is többet várnak, vagy vártak el tőlünk, az bizony fölemészthet, tönkretelhet bennünket..

A világnak a kedvére járni nem lehetett, nem is lehet soha. Magunkkal csak annyira legyünk elégedetlenek, amíg az normális, és nincs sem a más kárára, sem önmagunkat nem tesszük tönkre vele. Ne mással törődünk, akkor amikor a saját igényeinket akarjuk meghatározni, megvalósítani. Ne azért tegyünk valamit, mert más is azt, meg úgy teszi..

Nem vagyunk egyformák. Ezért ne is próbáljuk ráerőszkolni a mi „jónkat” másra, mert lehet, hogy olyan mint a cipő, hogy szorít, vagy lötyög, vagy itt, vagy ott tör, de lehet, hogy a színe nem tetszik?

Segítsünk, de előbb azért kérdezzük meg hogy kell-e, mit és hogyan. Mindenki pénzt kérne, abból is sokat, de ne feledjük el, hogy voltunk mi milliárdosok is, de az bizony nem sok boldogságot hozott, de akinek hozott sem valahogy jól ütött ki.

Mindenki a Szentírásból, a kenyér és a hal megsokszorozását és elosztását jegyzi meg legjobban, de azért meg kellene azt is találni, ahol arról van szó, ahol „pecát”, „kapát”, adott az Isten a népének, hogy a teremtés munkájában nékije is legyen öröme. (biztos, hogy erről is van valahol szó)

Változzunk, javuljunk meg minden szempontból, ha meg akarunk maradni, vagyis kellemes Húsvéti Ünnepeket kívánok.

Biro Csaba

Gondolatok

Hazai választási eredmények...

Megtörténtek a 2014. március 16-i előrehozott parlamenti választások Szerbiában. Az eredmény régóta ismert. A Szerb Haladó Párt 158 mandátummal abszolút

hogy kétharmados többség birtokában, Szerbiában meg lehessen hozni azokat a döntéseket, amelyek felgyorsíthatják a mély gazdasági és erkölcsi válságból kivezető utunkat. Az SZHP elfogadta a VMSZ által a vajdasági magyarság, és az ország sorsát előremozdítását

többséget szerzett a 250 fős parlamentben, messze maga mögött hagyta a Szerbiai Szocialista Pártot, a Demokrata Pártot, és a választások előtt belőle kivált Új Demokrata Pártot. A többi, eddig országosnak tartott párt, mint például a Szerbiai Demokrata Párt, az Egyesült Régiók Pártja, a Liberális Demokrata Párt, a Szerb radikális Párt és mások nem jutottak be a parlamentbe.

Ami bennünket illet, a Vajdasági Magyar Szövetség 75294 - döntő többségében magyar szavazatot szerezve erősítette jelenlétét az országos parlamentben. A VMSZ hat képviselője, külön képviselőcsoportot alkotva, egyedüli magyar képviselőként vesznek részt a napokban megalakult parlament előttünk álló négy éves munkájában. Nem sok, mindössze 1500 szavazat hiányzott a hetedik VMSZ mandátummegszerzéséhez.

A VMSZ Bátran de felelőséggel fémjelzett választási kampányában előre jelezte, hogy az elkövetkező időszakban felelőséget kíván vállalni Szerbia, és az itt élő magyarság jövőjéért, az Európai unió képviselőivel folytatott csatlakozási tárgyalásokban, és az ország sorsát meghatározó parlamenti és kormánydöntések megfogalmazásában. Magyarán mondván a VMSZ bejelentette, hogy a Szerb Haladó Párttal, mint a választások győztesével együttműködve államtitkárok szintjén részt tervez venni a kormánytöbbségben, amennyiben a VMSZ által meghatározott célkitűzések bekerülnek a kormányprogramba.

Most már elmondhatjuk, hogy a VMSZ választás utáni koalíciót kötött az abszolút többséget szerzett Szerbiai Haladó Párttal, és ezáltal is lehetőség nyílt arra,

elősegítő célkitűzéseket. Nem lesz könnyű végrehajtani az ország előtt álló feladatokat, hiszen igen népszerűtlen intézkedések végrehajtásával lehet távlatot nyitni ahhoz, hogy mihamarabb értelme legyen Szerbiában élni, munkát vállalni, vállalkozásba kezdeni, családot alapítani, gyermeket vállalni és bízni a nemzeti megmaradás bizonyosságában.

Elmondhatjuk, hogy Bácsfeketehegyen kivettük a részünket a VMSZ sikerében, hiszen a bácsfeketehegyi választópolgárok 48 százaléka a VMSZ-t, 27 százaléka a haladókat, 10 százaléka pedig a szocialistákat támogatta.

A többi párt eredményét a következő táblázatból láthatjuk, ami Kishegyes község szintjén tünteti fel a szavazatok számát:

Érvényes szavazatok Kishegyes községben: 5.400 szavazat, ebből

1. Vajdasági Magyar Szövetség 2.175 szavazat
2. Szerb Haladó Párt 1.494 szavazat
3. Szerbiai Szocialista Párt 694 szavazat
4. Montenegrói párt 208 szavazat
5. Új Demokrata Párt 178 szavazat
6. Demokrata Párt 173 szavazat
7. LDP Čedomir Jovanović 92 szavazat
8. Dveri 90 szavazat
9. Szerbiai Demokrata Párt 67 szavazat
10. Nemzeti közösségek listája (MRM) 59 szavazat
11. Szerbia Egyesült Régiói 57 szavazat
12. Szerb Radikális Párt 52 szavazat
13. Elég volt Saša Radulović 28 szavazat

14. Harmadik Szerbia 14 szavazat
15. Koalíció RDS-SDS 8 szavazat
16. Orosz Párt 5 szavazat
17. Patrióta front 3 szavazat
18. Albán párt – Riza Halimi 2 szavazat
19. SzDA Sulejman Ugljanin 1 szavazat

.... és a választási tanulságok.

Az előrehozott köztársasági parlamenti választások eredménye azt jelzi, hogy a mandátumelosztó rendszer alkalmazásával a bácsfeketehegyi Helyi közösség Tanácsába a VMSZ újra többséget szerezne és a haladókon és a szocialistákon kívül más nem párt képviselője nem jutna be a Tanácsba.

Községi szinten a Kishegyes községi Képviselő testület 25 tanácsnokának fele a VMSZ soraiból kerülne ki, és a KKT-ba a haladókon és a szocialistákon, és a haladókon kívül bejutna még a Montenegrói párt egy képviselője. Mások mindannyian a futottak még táborában szereplnének.

A március 16-i választás egyik tanulsága az, hogy a vajdasági törpe magyar pártok nem tudtak labdába rúgni ez alkalommal sem mivel a választók nem méltányolták pozitívan eddigi közszereplésüket. Ősszel kerül sor az MNT választásra és ez alkalom lesz az új megmértetésre mindazon magyar pártok számára, akik részt és felelősséget próbálnak vállalni a vajdasági magyarok sorsának alakulásáért Szerbiában.

életképes a vajdasági magyar közösség, van ereje és hite megújulni és felvenni a harcot a magmaradásért az itthon maradásért. Hiszem, hogy ez nem véletlenül történt, mivel véletlenek nincsenek, minden ami velünk történik az Teremtőnk féltő gondoskodásának és belünk vetett bizalmának az eredménye.

Választás volt Magyarországon is

Magyarországon az országgyűlési választáson ismét kétharmados többséget szerzett a FIDESZ-KDNP koalíció. Egy szónak is száz a vége számunkra nagyon fontos ez a választási eredmény, mivel ily módon tovább tart az a folyamat, amely a nemzetegyesítő intézkedéseivel tovább erősít bennünket vajdasági - délvidéki magyarokat, növeli az itthon boldogulási esélyünket és a magmaradásunkat.

Szeretném elmondani, hogy a Vajdaságban élő, magyar állampolgársággal rendelkező szavazók 95 százaléka Orbán Viktor pártját támogatta a választáson, és számarányunkhoz képest ezúttal is élen jártunk ezen a téren is.

Áldott Húsvéti ünnepet kívánok!

Áldott Húsvéti ünnepet kívánok a bácsfeketehegyi Fecske falu- és havilap minden olvasójának, barátjának, ismerőjének. Az ünnep, amely a feltámadás bizodalját erősíti, összecseng a velünk jelenleg történő

A választás másik tanulsága, számunkra magyarokra nézve az, hogy mindazon szerb országos pártok, akik az eddigi választásokon magyar szavazatokra pályáztak, rendre leszerepeltek, és ennek eredményeként sok magyar ember lehetőséget kapott arra, hogy átértékelje eddigi közszereplését, és levonva a tanulságot új lapot nyisson, vagy pedig félrevonuljon és azzal foglalkozzon amihez talán jobban ért.

Számomra a március 16-i választások fő tanulsága az, hogy a VMSZ sikere erőteljesen bebizonyította, hogy a Szerbiában kialakult áldatlan állapotok ellenére,

eseményekkel. Ez, amint már mondtam, nem lehet a véletlen műve, és mindenképpen erőt, hitet és kitartást ad mindanyunknak életünkben, és az utánunk jövő magyar utódaink életében itt Bácsfeketehegyen, Kunhegyesről a jobb élet reményében 229 éve elszármazó őseink, és a Megváltónk által számunkra választott szálláshelyen.

Pál Károly

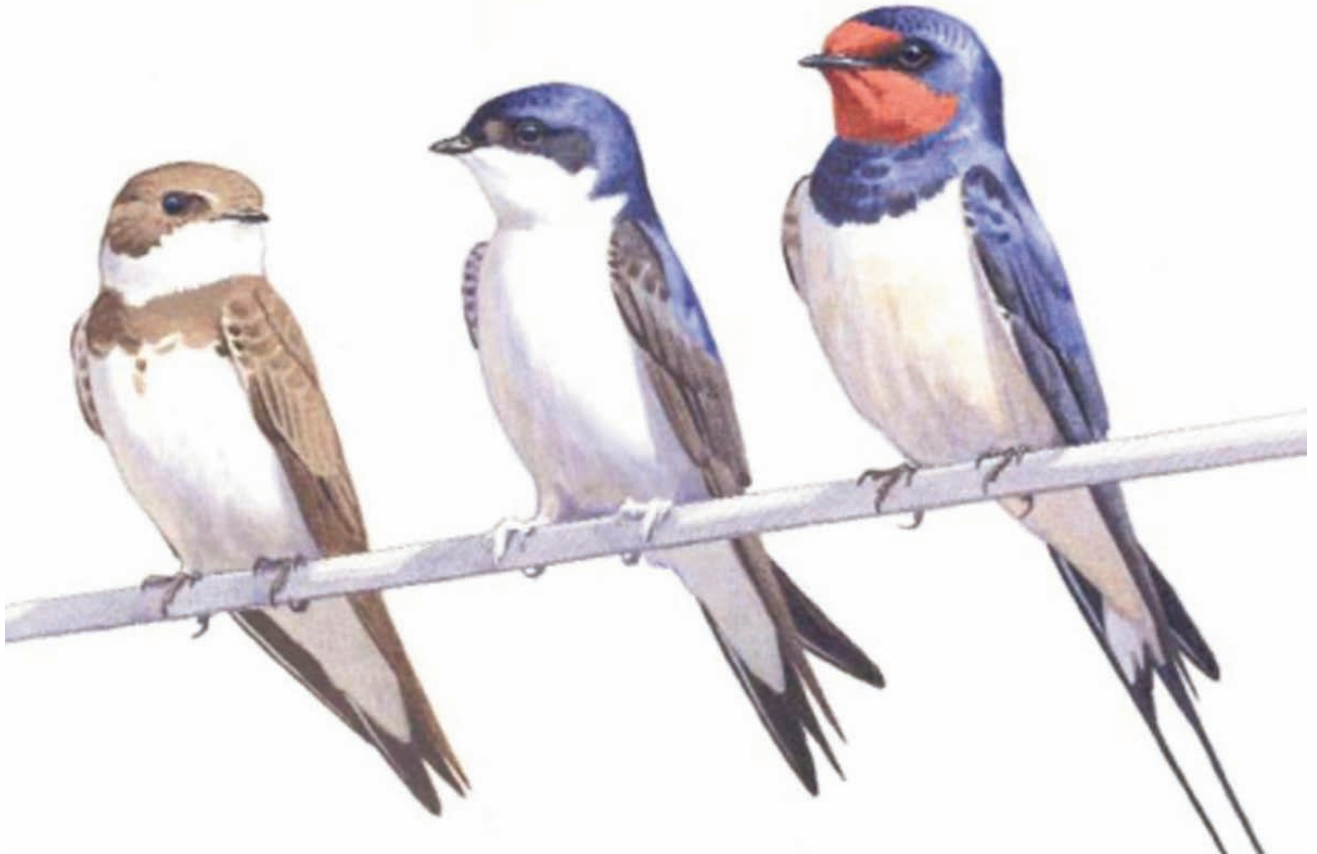
MEGJELENT A FECSCKE

Megjöttek a fecskék is

Településünk magyar ajkú lakossága évek során már megszokta, hogy faluújságunk, a Fecske havonta jelenik meg. Igaz, előfordul, hogy olykor kis "csúszással", vagyis némi késéssel kerül az elárusító helyekre és végül az olvasó kezébe. A lap fáradhatatlan szerkesztője, Bácsi Róbert igyekszik minden egyes szám kiadását megelőzően időben begyűjteni

kihasználása végett, vagy bizonyára vannak, akik abból az egyszerű okból ragadnak tollat, hogy informálják a széles közösséget az ő egyesületükben, csoportjukban történő eseményekről, rendezvényekről, valakik pedig egy-egy lelket cirógató versüket osztják meg a Fecske olvasóival.

Annak ellenére, hogy némi késéssel jelenik meg az

az írásokat, a tudósításokat, a riportokat a zömével helyi tudósítóktól, tollforgatóktól. Ezt a hálátlan, sok türelmet és rámenőseget igénylő feladatot nem mindig sikerül a kitűzött határidőre teljesítenie, annak ellenére, hogy több ízben is akár telefonon, akár e-mailben értesít, tudakozódik, informálódik a leendő cikk megírását illetően, míg végül csak begyűjti az újság kiadásához szükséges anyagot. Amikor csak tehetjük igyekszünk a dolgok elé menni, és az eseményekre, rendezvényekre felhívni az olvasók figyelmét, azonban túlnyomó többségében a megtörtént, lezajlott eseményekről írunk, tudósítunk. Mentségünkre legyen mondva ezt a tevékenységet egyikünk sem főállásban, sőt még nem is tiszteletdíjért végzi, hanem - remélem valamennyi tudósító nevében mondhatom - egy bizonyos fokon csupán kedvtelésből, esetleg egy megnyilvánulási lehetőség

újságunk igyekszünk, hiteles, pontos információkat eljuttatni az olvasókhoz. Írásainkat, beszámolóinkat a mélyebb áttekinthetőség érdekében legtöbb esetben fényképekkel is illusztráljuk, kiegészítjük. Mindennek tudatában kérem a tisztelt bácsfeketehegyi olvasókat - éljenek akár itthon, akár a nagyvilág valamelyik településén, amely befogadta és munkát, kenyeret adott nekik - és mindazokat az olvasókat, akik megvásárolják és kezükbe veszik ezt a szerény kis újságot, hogy továbbra is a Fecske újság olvasói maradjanak amelyet továbbra is beszerezhetnek a lapárusuknál.

Az idén az első fecskék már április 9-e táján megérkeztek. Ők időben jöttek. Az idén is.

Szukola Béla

REMÉNYFAKASZTÓ TAVASZ

Alig pár hete az udvaron egy ütött-kopott, erősen nyakló székre telepedve a kávémat szürcsölgettem és a gondolataimba mélyedve pihentem, amikor a közelemben leszállt egy vadgalamb. Valószínűleg a reggeli jószágetetés során elhullajtott kukorica vagy búzamatot csipegeti, szedi össze, suhant át az agyamon. Ám a következő pillanatban egy szénaszállal a csőrében a közeli, levelét bontogató diófára röpögt, ahol a párja már igazgatta az ott lévő szénaszálakat és gallyacskákat. Túúúdom, túúúdom- turbékolta miközben a leendő fészek körül serénykedett. Időközben az istállótetőre egy szarka érkezett, amely hangos, erőteljes csattogással adta tudtára a baromfiudvar lakóinak jelenlétét, s egyben értesítette a párját, hogy a környék biztonságos, jöhet. Egy-két gyors mozdulat után, a csőrében egy száraz gallyal elsuhant a párjával a szemközti gyümölcsösben lévő, a Krivaj patakocská fölé magasló fa, még kopaszon a kéklő, felhőtlen ég felé meredező ágai közé, ahol további csattogás, csicsérgés közepette folytatták a fészekrakást.

az oly sokat hangoztatott lehetőségek, ígéret, elvárások nem valósulnak meg már az ő életében, akkor bármily nehéz szívvel is, de rákényszerül - a már felélt tartalékok híján -, hogy gyermekét szülői áldás kíséretében elengedje a nagyvilágba a megélhetés, a boldogulás reményében. Esetenként a szülő hagyja el a családi házat, fecskemama módjára, hogy a csemetéinek a megélhetést, az iskoláztatást biztosítani tudja, amely - amennyiben a végeredményt nézzük, vagyis, hogy gyermeke is nagy valószínűséggel bővíteni fogja az amúgy is nagy létszámú munkanélküliek táborát - többségében nem nevezhető egyértelműen sikeres, helyes elgondolásnak, hiszen azzal a lehetőséggel, hogy anyagi javakat szerezzen, a családi viszonyok, kötődések meglazulhatnak, amely - több eset is bizonyítja - a család széthullásához is vezethet. Az igaz, a számlák, az anyagi kötelezettségek rendületlenül érkeznek, havi rendszerességgel, amire valahonnan, valami úton-módon a pénzt elő kell teremteni. Mert az adósság még nagyobb adósságot eredményez. Bűvös kör.

„Vajon a mi gyerekeinknek az idei tavasz mit hoz?

Jut-e számukra az itthoni rónákon a tavaszi szellő ringatta búzatáblákon termelt kenyérből egy karéj?”

Csak íígy, csak íígy- bízta. Ekkor kaptam fel a fejem, ekkor tudatosult bennem, Istenem, megérkezett a tavasz. Halkan, csendben, szerényen - mint ahogy teszi azt amióta világ a világ - besurrant az életünkbe az idén is. Eddig nem is figyeltem fel rá, a fű is élénkebb zöld színt kapott, a közte megbújó kutyatej is imitt-amott sárgállik már, a virágágyások nap melengette részeiben a korai virágfajták már a szirmaikat bontogatják, s a gyümölcsfák rügyei erősen duzzadtak, némelyen elvéve már egy-egy kisdudor levél is felfedezhető. Minden a tavasz közeledtére, érkezésére utal és minden ezt adja hírül. A levegőben napról-napra intenzívebb a "forgalom". Egy-két hete elvéve lehetett látni, vagy "beleütközni" egy-egy repülő rovarba. A téli pihenő után a méhek hadserege is munkához látott, szorgosan kutatják, keresik a nyíló virágokat.

Nekünk embereknek is jó eső érzés kijönni a lakásunk téli fogságából, orcánkat a nap sugaraiban megfürdetni, amely valamelyest lelki felfrissülést, megkönnyebbülést is hoz, és minden bizonnyal pszichikai értelemben is letudjuk vetni, tenni a ránk nehezedő súlyokat, aggályokat. Tudatunk, lelki, érzelmi világunk levedli a tél nyomasztó, szürke, nehéz időszakát, és az éltető, a reményt nyújtó tavasz felé egy elvárásokban, sikerben, munkában, szerelemben, összetartozásban, gyarapodásban és a szaporodásban reménykedő időszak felé tekintünk. Mert az ember bizakodó, reménykedő. Egy ésszerű, belátható ideig. Mert amikor látja, hogy évek, évtizedek telnek el és

A minap egy hosszú hajú, mosolygós lánykára és egy fiúra lettem figyelmes a Krivaj-hídon. Beszélgettek, csipkelődtek, nevetgéltek. Több alkalommal is vissza-visszatérnek a hídra. Udvarolgatnak, ismerkednek. Kedves a látásomnak az a fiatal pár is akikkel, ha találkozunk - az mellett, hogy illendően köszönnek - olykor pár szót is váltunk. Leginkább kézen fogva járnak. A minap a falu túlsó szélén láttam őket, az eladó házak felől érdeklődtek. Elnézem a fiamékat is. Mint megannyi más fiatal az ő korosztályából ő is dolgozni szeretne. Évek hosszú sora óta kilincsel, ígérgetnek, reménykednek, nem jön össze. Kilincsel, ígérgetnek, remény... A megélhetéshez pénz kell, amelyhez munkájuk által, a két kezük munkájának gyümölcsével szeretnének jutni. Saját életet, élhetőbb életet szeretnének a mai fiatalok is élni. Családot alapítani, utódot nemzeni, akiket itthon szeretnének az anyanyelvükön felnevelni. Itthon, ezen a földön ahová az eleink 1786 tavaszán tele bizakodással és oly nagy reményekkel érkeztek.

Vajon a mi gyerekeinknek az idei tavasz mit hoz? Jut-e számukra az itthoni rónákon a tavaszi szellő ringatta búzatáblákon termelt kenyérből egy karéj? Az idei tavaszon vajon hányan tudnak megkapaszkodni az itthoni rögökben, és nem valamely távoli ország - olykor lealacsonyított - munkásaként fogják könnyel sózni vacsorájukat?

Szukola Béla

MOTOR. SÁTOR. HÁLÓZSÁK.

Slano - Zaoztrog - Mostar

Mivel az előző túránk jó sikerült, (ami egyben az első is volt), nem is volt kérdéses hogy a 2006-os esztendő augusztus elején mit csinálunk. A sátorozós, hálózásokozós jó összeszokott hármashoz, külsős tagként, mint barát-nőm, társult Nati is. Az asszonypajtással járó hátrányok (előnyök) és kellemetlenségek kezelése, illetve elhárítása közös megegyezéssel az én feladatom lett.

Az útvonal pontos megtervezése, illetve a szálláshelyek lefoglalása már a jól bevált módszer alapján történt meg. Bosznián keresztül, Dubrovnikig, onnan észak felé, majd valamerre. „Tapasztalat motorosként” az indulás előtt közöltem Nativel, hogy azt a két bőröndöt, amit hozott, nagyon gyorsan vigye vissza, nem autóval meg utánfutóval megyünk, hanem az én szerencsétlen kis BMW-men. Tehát, annyi ruha amit magára tud húzni, (én se viszek többet), meg még egy fél hátizsáknyi helyre lehet pakolni a női túlélés elengedhetetlen eszközeit, mint a púder, smink, csipesz stb. Végül fel is pakoltunk, meg nem is, vittünk cuccot, meg nem is. Volt mindenünk, meg nem is. De jól éreztük magunkat.

Az időjárás kegyes volt, mert nem esett, de azért hajnalban elég csípős volt a levegő. A szinte már rendszeressé vált eltévedéseinken kívül, semmi érdekes nem történt velünk egészen Vlasenicéig. Lassan motoroztunk felfelé azon a már említett hülye hegyen, amikor csak integetnek az út mellett, hogy nagyon gyorsan menjünk innen valahova. Hát miután keresztül értünk a hegyen, csak akkor derült ki, hogy valami hegyi rally bajnokságot rendeztek, az út le volt zárva, csak lusták voltak a bosnyákok kitéblázni, meg különben is ki gondolta volna, hogy erre motorosok jönnek - mennek. Hát nem tudom mivolt ezen meglepő, mégis hol kellett volna mennünk? Az aknamezőn? Bosnyák logika. Érthetetlen. Közben meg a motor kettőnk alatt, plusz ugye a rengeteg cucc, túlmelegedett, egy tömítésemből elkezdett jobban szivárogni az olaj, mint szokott, (igaz valahonnan hol kevésbé, hol jobban mindig folyt), ami ráfolyt a kipufogóra és ettől egy hatalmas kék, rettentően büdös füstöt árasztott a motor. Tamás, Katze teljes beleegyezésével megszavazta, hogy én ezután, csak hátul mehetek. Így ebben a felállásban érkezünk meg Dubrovnikba, a szokásos kempingbe. Szárazon. Egy napot sem akartunk itt eltölteni az árak miatt, de Nati még nem volt a városban, úgyhogy egy éjszakát maradtunk.

Délelőtt városnézés, délután meg indultunk tovább Split felé. A várost megkerülve átmotoroztunk a Franjo Tudjman hídon. Szép nagy híd, jó rajta motorozni, csak nagyon nagy oldalszél volt. Továbbhaladva Slanoban kötöttünk ki. Egy aprócska település, szép tengerparttal, kevés turistával, meg egy hihetetlen olcsó kempingel. Egy családi ház hátsó udvara volt a kemping, nem is volt más csak mi, meg egy lengyel életművész házaspár. Na ez tökéletes lesz. A kemping tulajdonos - recepció jött is,

egy olyasféle mint Popeye, meg Qasimodo egybe, mint aki nem bírt leállni az izomnövelő szerekkel, de már nyugdíjas legalább húsz éve. Aha. Azért ilyen olcsó, mert ez elijeszt mindenkit. De nekünk pont megfelelt. A fürdő és egyéb meleg víz előállítására egy fekete 200 literes valamikori naftás hordó állt rendelkezésre, na de ha itthon jó nyári tusnak, akkor ott miért nem? Bonuszként kaptuk a hozott ital hűtőben való tárolási lehetőséget is. Mivel a kemping tarifája úgy állt össze, hogy külön kell fizetni a személyért, motorért, valamint a sátorért (szinte az összes horvát kempingben így van), Tamás és Katze kitalálta, hogy akkor ők nem is állítanak sátrat, mert úgy olcsóbb. Merthogy ugye spórolni azt mindig kell.

Úgyhogy este lefekvésre készülvén, előkerültek a hálózások, beöltöztek a motoros ruhákba, sisakba és lefeküdtek aludni. Hát vagy fél órán át dőltünk a röhögéstől. Nem tudom elképzelem miért kellett sisakba, meg bőrnadrágba aludni, de nagyon vicces volt. Gondolom féltek a kígyóktól meg a krampuszoktól. (A motor mellett alvás hálózásokban, ezután szerves része lett a túráinknak, nem kell sátor, annyival is kevesebb a cucc). A következő két nap fürdéssel, meg lazulással telt, a tenger és a part is nagyon szép volt, kevesen is voltak, meg lehetet búvárkodni is. Sok rákot meg tengeri herkentyűt fogtunk.

Egy kidobott esernyőből még szigonyt is készítettünk, na persze nem fogtunk vele semmit, de poénnak jó volt. Második nap délután egy érdekes dologra figyeltünk fel. Jöttek a vásári bódésok meg a bolondhintások meg a

birkasütők. Volt olyan átalakított utánfutó, amin egyszerre 18 nyársra húzott bárányt kezdtek el sütni. Néztünk is, hogy ki a franc fogja megenni ezt a sok birkasültet. Este kiderült, hogy ki, illetve kik. Jött négy nagy hajó tele éhes turistával, tudjátok, azzal a fajtával, akinek van is pénze birkasültet enni. Hogy mi se maradjunk le a lakomáról, este belaktunk száraz kenyérrel meg konzerv pástétommal. Később derült ki, hogy a Slanoi templom búcsúja volt. Azért volt a nagy dínom-dánom. Reggel továbbmentünk felfelé a part mellett, és Neumon túlhaladva, a Zaostrog-i kempingben kötöttünk ki. Útközben elmotoroztunk a Baćinai tó mellett, nagyon szép, eredeti Trabant kék színe van. Miután lepakoltunk, akkor jöttünk rá, hogy a zasotrog-i kemping nagyon szép, az árak is rendben voltak. Tele volt bérelhető faházzal, azért mi maradtunk a sátor-hálózsáknál. A tengerpart egész hosszan elnyúlik egészen Podaca és Zaostrog között. Van egy tengerparti út, egyik felől az apartmanok, másik felől meg a tenger, fákkal, hűvössel, ahogy kell. Szép. Érdekes, hogy a kemping közelében, meg van egy halom apartman, ami üresen áll. Szerintem tisztázatlan jogviszonyok miatt. Gondoltuk beköltözünk az egyikbe (persze mint Kolompárék), olcsóbb is volna, de akkor meg oda a szabadban alvás.

A tengerparton meg attól nincs is jobb. Másnap hatalmas hullámok kerekedtek, be is mentünk a vízbe rendesen. Katze az ágyként szolgáló matracát behozta, beüszttünk, és ott élveztük a hullámokat. Kicsit rémes is volt, mert amikor hullámvölgyben voltunk nem is láttuk a partot, akkora hullámok voltak. Pedig nem is mentünk be 100 métert se. Kicsit olyan volt mint Tom Hanks a Számkivetett című filmben. Utána jókat röhögünk magunkon. Itt is eltöltöttünk két napot bejártuk a környéket, turistáskodtunk. Kezdett bennünk kialakulni az a vélemény, hogy a Makarskai - Riviéra sokkal szebb, mint lent Dubrovnik és környéke. És ami nagyon de nagyon feltűnt: nem láttunk eldobott szemetet, sőt még dugeszra tömött kukát sem. Meg egyetlen egy köztisztaságis embert sem. Nem tudom hogyan csinálják de tanulhatnánk tőlük. Az itt töltött harmadik nap hajnalán megindultunk haza,

egy kis kitérővel. (Milyen kitérő, ugyan, nem is volt tervünk). Mostart akartuk útba ejteni, szerettük volna megnézni azt a híres hidat. A háborúban megsemmisült, de hála néhány kitartó régésznek és építésznek, az eredeti tervek és kivitelezési módok alapján újra építették. Szép-szép de csak egy híd.

Találtunk parkoláshoz megfelelő helyet, az ott lézengő gyerekeknek adtunk aprópénzt, hogy vigyázzanak a motorokra. Ez bevált, jó párszor alkalmaztuk ezután. Majd megnéztük a hidat, átmentünk rajta kétszer is. A hídon álldogált egy fiatal férfi fecskébe, a hídról vízbeugrók klubjából. 40 eurót kért azért hogy leugorjon. Hát nálunk fele ennyiért is lelökik. Bámészkodtunk, rengeteg volt a turista, vették is a sok rézből készült bazárt, dörzsölték is a tenyerüket a rézüst viszonteladók. Én meg vettem egy hűtő mágneset meg egy használt képeslapot a régi híddal egy túrkálósban. Hogy miért? Az új hidat láthatom élőben, de a régit már sohasem. Marad csak a képeslap. Lefényképeztük magunkat a hídon, meg ezzel le is tudtuk Mostart. Hazafelé a Neretva völgyében jöttünk végig, nagyon, nagyon tetszett. Jó út, nem kell a kátyúkat kerülgetni, tényleg lehet élvezni. A hatalmas az út felett lévő sziklák alatt, iszony jó húzni a gázt. Életérzés.

Az emberben ilyen pillanatokban van az-az olyan érzés, hogy ihaj csuhaj, de nagyon boldog. Mosolyogtam is rendesen a nescafés kendőm alatt. Hađžići-ben ettünk cseveget, sült kolbászt, majd Szarajevóban eltévedtünk. Rendesen. (Szokás szerint, nem nagyon volt térképünk.) Addig motoroztunk lepukkant házak és szétlőtt gyárépületek között, hogy kezdett olyan érzésünk lenni, hogy itt a múlt héten lett vége a háborúnak. Utólag kiderült, hogy az úgynevezett Kelet Szarajevói Szerb Területet sikerült jól körbejárni. Hát nem akarok arra menni többet. Tankoltunk olcsó rossz minőségű bosnyák benzintől, és a várost elhagyva Zvornik felé fordultunk.

Majd jött Szerbia meg az a sok-sok szemét meg kátyú, szerintem csak azért, hogy ha valaki nem tudná, hol, mely országban van, az első felnigörbülés után rögtön tudni fogja: Ez itt Szerbia. Jócskán este lett mire hazaértünk. Felmerült, hogy lehetne útközben egy alvást, meg valami látnivalót beiktatni. Meggondolandó ötletnek tűnt. Az út véget értével itthon a teraszon persze rögtön megbeszélésre került a következő évi terv is. Meg komolyan elkezdtem gondolkodni egy motorcserén, a cucc, plusz két személy nem való a kis BMW-nek. Meg is szenvedte az utat rendesen, de hazahozott...

Horkai Gábor

ÖSSZEFOGTUNK A JÖVŐNK ÉRDEKÉBEN

A vajdasági magyarság az idei év tavaszán két alkalommal is a szavazó urnák elé járulhatott. Március 16-án az előrehozott

amely elsősorban a fiataljaink, az utánunk jövő nemzedékek érdekeit is képviseli, szorgalmazza.

Szerbiai Parlamenti választások során adhatták le voksukat, amelyet a polgárok igen nagy létszámban meg is tettek. Ez többek között a Vajdasági Magyar Szövetség jól szervezett választási kampányának tudható be, amely a kiépített aktivista hálózaton keresztül tudta közvetlenül informálni és mozgósítani a magyar szavazókat, s lebonyolítani a szavazáson való minél nagyobb részvételt. Mint minden szavazásnak van tétje, célkitűzése, így természetesen ennek a mostaninak is volt és van, amely többek között az EU-s felzárkózás során a vajdasági magyarság (a még) megmaradt jogaink megőrzése és további érvényesítése,

Ezt a választást minden bizonnyal az összefogás jellemezte, amely már a támogatói aláírások gyűjtése során ezt előrevetítette, amikor négy nap alatt 13.200 támogatói aláírás gyűlt össze. A VMSZ előjárói így ötödiknek adhatták át a parlamenti választáson való részvételhez szükséges aláírásokat tartalmazó dokumentációt. Településünk magyarlakta részeiben a polgárok mintegy 80%-a a leadott szavazataik alapján elfogadta, támogatja a VMSZ programját. A hét helyen kialakított szavazóhelyen adhatták le a voksukat a bácsfeketehegyiek. A szavazók között az idén nagy arányú részvétel volt tapasztalható a fiatalok

részéről is, az idős, beteg emberek számára is biztosítva volt a lehetőség, hogy otthon, három tagú bizottság jelenlétében éljenek állampolgári jogukkal. Több elszármazott, vidéken, vagy külföldön élő polgártársunk hazlátogatását a hétvégén, hogy családi, rokon látogatását

egybekötve és a szavazatát is leadhassa. Természetesen az itt élő magyarság megmaradását, élhetőbb életet szorgalmazó, az egyre fogyatkozó fiataljaink itthoni boldogulását szem előtt tartó pártszervezetre.

Dr. Juhász Géza tanár Budapestről érkezett haza, és szavazatával járult hozzá a közös célkitűzéseink megvalósításához. **Tumbász Dániel és Tumbász Dénes** ikertestvérek most lettek nagykorúak és most nyertek jogot a szavazásra. Éltek is a törvény adta jogukkal és leadták életük első voksát. Hogy kire? Minden bizonnyal egy ígérete-sebb, szilárdabb jövőt biztosító program áll közelebb a szívükhöz. **Ifjú Pál Sándor** a Hős utcából a szüleivel érkezett a kultúrotthonban kijelölt szavazóhelyre. A mosolygós fiatalember szintén a közelmúltban töltötte be a 18-ik életévét és most szavazott először. Bizakodóan, egy családcentrikus, vidámabb jövő reményében.

Szukola Béla

Nati kuckója gyerekeknek

Számold meg hány tojást
látsz a faágakon? Színezd ki
őket, vagy akár az egész
képet!

Húsvét

Húsvét napján, szép reggelen,
Három madárka csicsergett
éppen.
Jaj, de jó lett!
Jaj, de gyönyörű lett! - hang-
zott
a csiripelés a húsvéti tojásokat
dicsérve.
Elégedetten szemlélték
munkájuk gyümölcsét,
Hiszen egy héten át csak a
tojást festették.
Ó, de nem! Ilyen nem történhet!
A legszebb
színes tojás a fáról eltűnhetett!
Nyugodjatok meg gyerekek,
nincs az rossz
helyen! Mert a nyuszika már
kosárcájába
betette, hogy nektek elvihesse!

A SZAPPAN TÖRTÉNETE

Kevés kereskedelmi cikk van, amit oly gyakran használunk, mint a szappant. Ez volt az első iparilag előállított termék, mellyel az ember kapcsolatba került. Nincs egyértelmű bizonyíték arra, hogy a szappant már időszámításunk előtt személyi higiénia céljára használták volna. Kezdetben a növényi hamut vízzel vagy fullerfölddel keverték. Ezt a szappant említi az ótestamentum is. I.E. 2000-ben a babiloniak már zsírból és hamuból olyan szappant főztek, amit ruhák mosására alkalmaztak. Azt is feltételezik, hogy később a föníciaiak faggyúból bükkfahamuval főzve készítették, bár ezt inkább hajpomádénak, semmint tisztálkodási célra használták. A régi időkben illatosított olajok szolgálták fürdési célra, ezeket botra erősített spongyával kenték magukra, aztán az olajat, izzadságot és szennyeződést meghajlított fémeszközzel kaparták le a bőrrel. GALENUS római orvos a második évszázadban a szappannak testmosási célra alkalmazásáról írt. A szappan használata csak lassan terjedt el. Inkább csak tisztítottak- mostak vele, mert kellemetlen szaga volt. Európában, elsősorban Franciaországban és Olaszországban indult meg az ipari gyártása. A szappanfőzés kémiaja abból áll, hogy zsírokat, olajokat lúgos anyagokkal melegítünk, azok zsírsavakká-, szappanokká és glicerinné alakulnak. A káliszappanok lágyak, a nátriumszappanok viszont szilárdak.

A sok kalciumot és magnéziumot tartalmazó kemény

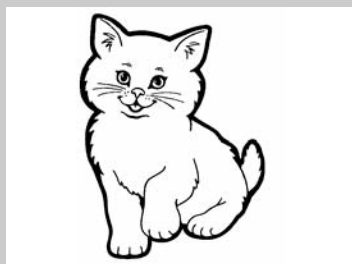

vizek kicsapják a szappanokat, azaz elbontják, és a zsírsavval oldhatatlan, a víz felszínén úszó csomós réteget képeznek. A szappan minősége az alapanyagok finomságától függ. Szappant tartalmazhatnak a fogkrémek, a fogporok, a testápolók, a gyógyszerészeti készítmények közül a pilulák, a tapaszok, a kenetek, egyes állatgyógyászati készítmények. Gyógyhatású szárító vagy aszeptikus szappanok a kénes szappan, a bóraxszappan, a kátrányszappan... A XX. században megjelentek az ipari tisztítószerek, a samponok, és más kozmetikumok.

Kórizs József

A feketicsi „ANI DOC” állatorvosi rendelőben nagy választékban kaphatók kutya és macska tápok illetve kiegészítők.

(Kedvenceknek: fésűk, tálak, játékok, póráz és vitaminok).
Az állatorvos válaszol minden termékkel kapcsolatos kérdésre.

Dr. Fekete Csongor
Mobil: 064-11-33-701

*ELSŐ AZ EGÉSZSÉG***A hasi aneurizma****Bomba a testben****Az ultrahangnak hála**

Ezúttal hadd helyezzek el és ismertessek a tipikus férfi-betegségek előttem köztudott palettáján egy kórságot, amely ritka vendége a női nemnek, a négereket, sárga- és rézbőrű embertársainkat pedig messze elkerüli. Annál dühösebben pusztít a 60-65 év feletti európai férfiak körében, villámgyorsan és – mivel a boncolás ritka vendég világszerte – többnyire téves „hirtelen szívhalál” diagnózissal. Az ultrahang áldásos elterjedése azonban az utóbbi 4-5 évben ijesztő statisztikai adatokat közöl: a 65 éven felüli férfiak 7%-a aorta, azaz főütőér aneurizmában (tágulatban) szenved. Ez utóbbi szóhasználatot nem kell szó szerint venni, a szenvedésnek az írmagja sincs jelen a betegség utolsó fázisáig. Ismertetésként vegyük személyes példámot: feltűnt egy hirdetés a Magyar Szóban, igazán kedvező áron, s ha már Magyarországon jártunk a feleségemmel, befordultunk egy szűrővizsgálatra. Nekem, mint orvosnak a kórházban elérhetőek voltak ezek a vizsgálatok, ám várakozás nélkül is 4-5 ajtón kellett volna bekopogni kollégáimhoz. Feleségem vidáman perdült ki az eredményekkel, míg én verítékesen, összetörve: hasi aneurizma – szólt a diagnózis, magyarul: a főütőér 25 milliméter helyett 70 milliméter széles, a pattanásig elvékonyodott. A prognózist már ott, helyben tudtam: a betegség felfedezése utáni első három hónapban 45 százalékban elreped, ami pillanatok alatt halálos elvérzéshez vezet. Igazi időzített bomba a testben.

Egyetlen megoldás a műtét

A főütőér tágulata a legalattomosabbnak elismert betegség, fokozatosan tágul, semmi jelét nem adva a károsodásnak. Amikor eléri az 50-55 millimétert, a főütőér repedése csak idő kérdése. Vannak ugyan statisztikai adatok arról, hogy kinek hány százalékos az esélye, azonban a legújabb kutatások ezt nem veszik komolyan: elegendő egy hirtelen megerőltetés, sőt egy-két napig tartó köhögés, vagy egy keményebb széklet, és a bomba robban. Egyetlen megoldás a robbanás előtti 50 milliméter szélességtől nagyobb hasi aneurizma érsebészeti „kiirtása”. A műtét a legkomolyabbak közé tartozik, 3-7 százalékos kockázattal kell számolni, a kórház felszereltségétől és minőségétől függően. Ettől függetlenül, el kell határozni magunkat, hogy vállalkozunk a beavatkozásra, ha már birtokában vagyunk a diagnózisnak, nehéz ugyanis, sőt értelmetlen a mindennapos repedés rémképével együtt élni.

Hát ha így van, hol marad a 60 év feletti férfiak szűrővizsgálata? Ez lenne az én kérdésem is, tudván, hogy időben nem igényel 5-10 percnél hosszabb munkát. Annak eldöntése érdekében, hogy van-e kimutatható pozitív hatása az aneurizma esetleges szűrővizsgálatának, a Cochrane Intézet kutatói több átfogó, csaknem 130 ezer férfi és 10 ezer nő részvételével végzett vizsgálat eredményeit értékelte, melyeket Angliában, Dániában és Ausztráliában végeztek el. Az összesített eredmények alapján megállapították, hogy a 65 és 79 év közötti férfiaknak egyértelműen előnyük származik a szűrővizsgálatból, ám a hasonló korú nők esetében nem lehetett ilyen egyértelmű következtetést levonni. „Az eddig elvégzett vizsgálatok alapján úgy tűnik, hogy egy módosabb országban a szűrőprogram elvégzése költség-hatékony lehet, azonban további vizsgálatok szükségesek a járulékos egészségügyi ráfordítások és a várható életminőség viszonyának tisztázására.” Ekképpen szól a WHO (Egészségügyi Világszervezet) legutóbb kiadott kétértelmű közleménye.

Dr. Kerekes József

**MIT, MIVEL?*

"A FŰSZEREK BIRODALMÁBAN"

Húsvéti ünnepi menü

A húsvéti ünnepi menü a húsvéti ételek, szimbólumok és motívumok felhasználására épül. Húsvétkor szívesen jön össze a család, barátok, ilyenkor bizony nem ritka, hogy nagyobb létszámra kell készülni. A következő menüsorokban olyan tavaszi, illetve húsvéti jellegű ételeket választottunk ki, amelyek előre és szükség szerint akár nagyobb mennyiségben, mégis egyszerűen elkészíthetők.

Ha a szűkebb vagy tágabb értelemben vett családi kör előnyben részesíti a korai húsvéti reggelit, és ünnepi étkezésnek az ebédet szánja, lépjük meg családunkat vagy barátainkat húsvét vasárnap vagy akár húsvét hétfőn egy húsvéti ünnepi menüvel. Ha az ünnepi ebéd vagy vacsora előtti napon mindent előkészítünk, marad idő arra is, hogy húsvét ünnepét élvezzük, a gyerekek ajándék keresésében részt vegyünk, továbbá a vendégekkel is foglalkozni tudjunk.

Magyar hagyományos

A húsvéti hagyományok szerint elmaradhatatlan ételek mindenkit megörvendtetnek. A megszokottat azonban ízlés szerint ebben az esetben is variálhatjuk kissé. Friss reszelt toma se maradjon el!

- Előétel: töltött tojás vagy festett húsvéti tojás
- Főétel: főtt füstölt sonka vagy stefánia vagdalt
- Köretek: húsvéti tojássaláta vagy tormás burgonyasaláta
- Desszert: húsvéti fonott kalács vagy túrós kalácstorta

Hagyományos nemzetközi

Egy kis nemzetközi kitekintéssel a húsvéti menünkbe változatosságot vihetünk. Az alapanyagok könnyen beszerezhetők, a receptek egyszerűek, mégis eltérnek a megszokottól.

- Előétel: brokkoli krémleves vagy tojással töltött húsgolyók
- Főétel: narancsos sült sonka vagy szardellás báránsült
- Köretek: citromos sült burgonya, citromos brokkoli vagy sült paradicsom saláta
- Desszertek: pezsgős citromtorta vagy tojáslikőrös püspökkenyér

Olcsó

Az ünnepi menü olcsón is kivitelezhető. Ennek érdekében válasszunk olcsó alapanyagokat felhasználható recepteket, amelyeket ötletes részletekkel színesíthetünk.

- Előétel: sonkás falatok vagy narancsos sárgarépa leves
- Főétel: rozsmaringos sült csirkemell vagy sült karaj
- Köretek: szalonnás burgonyasaláta vagy rizibizi
- Desszert: citromos-joghurtos sütemény vagy krémtúrós tortácska

Vendégváró

Ha vendégeket várunk, általában igyekezünk tudásunk legjavát nyújtani. Készítsünk valami különlegeset,

válasszunk hozzá nem szokványos alapanyagokat. A tálalásra is szánjunk időt és energiát!

- Aperitif: lazacos omlett falatok vagy pestos csiga, (limoncello vagy grappa mellé)
- Előétel: pisztáciás rizottó vagy spenótos tekercs
- Főétel: töltött sertéskaraj vagy omlós báránycomb
- Köretek: tepsis burgonya, sült sárgarépa vagy spenóttal töltött paradicsom
- Desszert: Csokoládéhab (nyuszifülekkel) vagy pisztáciás püspökkenyér

Családi

Ünnepi alkalmakkor osszejön a család, nagy társaságban még jobban ízlik minden falat. Élvezze lehetőleg mindenki az ünnepi hangulatot és kellemes beszélgetéseket, ezért válasszunk könnyen elkészíthető, lehetőleg előkészíthető, és nagyobb létszámra is kiadós ételeket.

- Előétel: spenótlepény vagy csirkeleves
- Főétel: zöldfűszeres sült csirke vagy főtt füstölt sonka
- Köretek: gratinírozott burgonya tojással, franciasaláta
- Desszert: túrótorta vagy citromos trifle

Dekoráció és egyéb

A húsvéti dekoráció természetesen nem maradhat el. Egy csokor tavaszi virág, aranyeső, festett tojások és húsvéti szalvéta a minimum, de ha időnk engedi, készítsünk húsvéti díszeket, vonjuk be a kreatív munkába esetleg a gyerekeket is. A húsvéti sütés során sós vagy édes tésztaból készíthetünk húsvéti sablonokkal például szalvétatarató gyűrűt, de monogramos ültető kártyát, vagyis inkább ültető süteményt is. Szép gesztus továbbá, ha vendégeinknek emlékül saját készítésű húsvéti ajándékot adunk.

forrás: <http://www.tutitippek.hu>

FECSKETO LL

JÁTÉK

Játszik a szellő a napsugárral.
Fényében, az ablaküvegen keresztül,
pajkos táncát járja a vén hársfa
ágai és szív alakú levelei
egy ismerős dal ritmusára.

Csodás játékát úgy vetíti be a szoba falára,
hogy megelevenedik a mozi vásznán,
ágas ujjai mozgása, amint a szél dallamát
pengeti a napsugár hárfán.

Látszik húrjai között
libbenő, puha, leheletszerű vékonysága
a függöny csipkéinek ráncá,
mint a hárfás kisasszony bő szoknyája.

A szellő a játékát tovább folytatja,
fordít egyet a napon.
Vagy talán egy felhőcske áll dúrcásan elébe?
Nem látszik tovább a kép a falon,
szétfoszlik a csipkés szoknya, eletűnik a mozi vászna,
és máshol folytatják játékukat a szellő és a nap sugara.

Bácsi (Vajda) Sára

PILLANAT

Nem tudhatod meddig tart,
csak remélhetsz,
minden pillanat fontos,
soha egy percet se hanyagol-
hatsz.

Mindig kiszámíthatatlan,
néha oly kegyes,
máskor ridegen hátba támad,
s minden tövise oly hegyes.

Olykor felénk kerekedik,
néha mi kergetnénk,
van mikor csak hagynánk,
de leginkább kérlelnénk.

Néha mesébe illő,
néha kegyetlen szívet tépő,
de mindig lelkünkig hatoló,
pedig csak egy röpke idő,
egy pillanat csupán,
s mégis sorsfordító.

Verbászi Hajnalka

ANYAKÖNYVI HÍREK Újszülöttek

Farkas Tibor és Dudás Henrietta kislíuk

FARKAS TIBOR

Süli Attila és Süli Krisztina kislányuk TILLA

Dorkó Róbert és Dorkó Majoros Krisztina
kislányuk DORINA

Szabó László és Szabó Brigitta kislányuk
SAROLTA

Kerekes Ervin és Csabai Anita kislányuk

KEREKES MÁLNA

Beriša Zufija és Krasnići Avdulah kislíuk ELVIS

Elhunytak

Id. Borbély Istvánné szül. Hornyák Mária
február 18, 92 évében

Samardžić O. Žarko február 18, 75 évében

Id. Balog Lajos február 19, 76 évében
özv. Pacal Lajosné szül. Kántor Zsuzsanna
február 19, 98 évében

Fekete Ferenc február 22, 75 évében

Roganović N. Vidosava február 24, 81 évében

Id. Simonyi József március 5, 80 évében
özv. Farkas Istvánné szül. Zsellér Teréz
március 6, 86 évében

Puholák Mariska szül. Gálik Mariska március
15, 95 évében

Id. Balogh Lajos (postás)

március 17, 80 évében

Stanišić Jelena szül. Orlandić

március 27, 79 évében

Dobi Verica március 27, 62 évében

Id. Pásztor Sándor március 29, 80 évében

Lalić Danica április 5, 90 évében

Vukasović Spasija szül. Lazović
április 6, 88 évében

Id. Garai Péter április 6, 59 évében

Id. Halasi József április 11, 72 évében

Kasza Verica szül. Fehér Verica

április 11, 86 évében

Az anyakönyvi hírek adatait a helyi orvosi rendelőből, az anyakönyvvezetői irodából, valamint a "Tiho" temetkezési vállalatától kaptuk.

Fecske. Kiadja a Zöld Dombok környezet- és közösségfejlesztési szervezet, Bácsfeketehely, JNA 24. Tel/fax: 024/739-063.

E-mail: feketicsifecske@gmail.com Folyószámlaszám: 310-8659-38. www.feketics.com

Tördelés: Bácsi Róbert. Munkatársak voltak: Bácsi (Vajda) Sára, Bíró Csaba, Bordás Katalin, Bojtos Béla, Bertók Z. Tatjana, Hajvert Lódi Andrea, Krisztián Irén, Dr. Kerekes József, Kórizs József, Ludrován Natália, Nagy Zita, Nagy Erzsébet, Orosz Attila, Papp Julianna, Pál Károly, Pál Eszter, Szabó Andrea, Szukola Béla, Juhász Attila, Verbászi Hajnalka. Készült Szabadkán a Grafoprodukt nyomdában 2014. április.

СIP – Каталогизација у публикацији
Библиотека Матине српске, Нови Сад
659.3 (497.113)

FECSKE: bácsfeketehelyi havi lap / szerkesztő Bácsi Róbert.
- 1. évf., sz. (2004) - Bácsfeketehely: Zöld Dombok környezet- és
közösségfejlesztési szervezet, 2004. - Illusz. - 39 cm

Mesečno.

ISSN 2217-3706

COBISS.SR-ID 201634567

PAPA

007

